

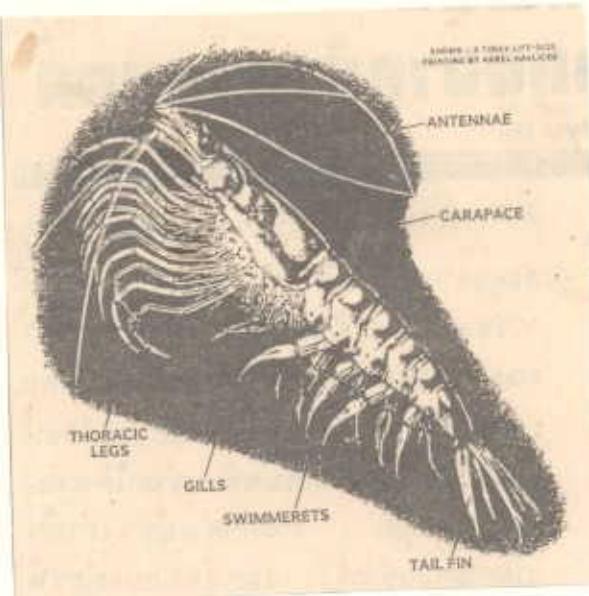
ก 1025

ថ្វីក្រោម ឈ្មោះថ្វីក្រោម សំណង់ នៃពាណិជ្ជកម្ម ន.វ. ២០១៩

តាមរូបរាង

គេឱយ៉ា : អាល់ស៊ីតិន
មហីមាមុខងុលុក
“ប្រួចប្រើ”

การตีตันไปก่อนใช้....บางครั้งหัวใจหลายครั้งเหมือนกันที่หมายถึงความไม่ประน้ำของมนุษย์ แต่ถ้าอาการเช่นนี้บังเกิดมากจนเกินพอตีไป...บางครั้งและหลายครั้งกันหนักนี้ได้

อย่างไรก็ตาม เว่องต่อไปนี้จะจดอยู่ในกรณีใด ย่อมอยู่ในผลพินิจของท่านผู้รู้ ส่วนคนเขียนไม่ขอเอามือไปปะกรทึบ

นิตยสารในชั้นแนวเดียวกับพิพิธ ประจำเดือน พค. ปีนี้ ได้แสดงความกังวลต่อมา

คลื่น เครื่อง (Krill) เอาไว้อย่างน่าเห็นใจและมีเหตุผล

ครัวน—ตระกูลเดียวกับ เครื่อง กับบ้านเรา เอามาทำกระเบนเครื่องป่ารุ่งสีชันยังคงที่ไม่เคยขาดกันครัวไทยหน้าไหนทั้งสิ้น ไม่ว่าจะจากเขญใจหรือเศรษฐีผู้ดีชั้นสูง น้อยคนนักที่จะพูดได้ว่า ไม่เคยกินกะบี หรือแม้กระหงไม่เคยได้กินกะบี คนที่จะพูดเช่นนี้ได้...ถ้าไม่ เพราะตัวริบก์ไม่ได้อยู่เมืองไทยมาก่อน

นี่พุดเฉพาะกะบีแล้วป้าพุดอีก เครื่อง ที่ใช้ทำกระเบนหรือยศน้อรไน่ เคเกทีน ไม่...คายรัจก นา ก่อนโดยเฉพาะหุ่ม ใช้ขาวปะรัง ลุนน ก่อนเดินเว่องกันต่อไป สมควรที่จะมาทำความรู้จักกับมันสักเด็กน้อยก่อนเป็นไร

อันว่าเดือนนี้ ภาษาฝรั่งเศษเรียกว่า (krill) คริล มาจากภาษาอังกฤษ “krill” ซึ่งออกเสียงอย่างเดียวกันนี้และหมายถึงที่นี่ฯ แขกเช่นตัวริบก์ ออยรัจก นา, เท่า, เสน, โภน อะไวน์และ ถ้าหมายถึงปลาที่ได้แก่ปลา...Carval fish แต่ในบ้านที่โลกยอมรับกันว่า เครื่อง ก็คืออาหารของปลาทูฟ และเป็นตัวริบก์ในตระกูลถุง หงันรุ่มหงันตัวริบก์ ขนาดจั๊วที่เรียกว่าแพลงตอน ซึ่งเป็นอาหารของตัวริบก์ ในญี่ปุ่นในโลกคือ ปลาวาฬนาลิน (Great Baleen Whale)

ต่อไป ขนาดใหญ่ที่สุดนั้นอยู่แล้ว ข่าวโลกได้ กล่าวว่าคือจะมีความยาวราว ๖ ชั่วโมง น้ำหนักคงพอๆ กับกุ้งฟองน้ำจิจิของเรานั้นและแต่ความยาวขนาดนี้ เนชั่นแนลจิออกวาร์ฟพิพิธ เล่าว่า มันต้องใช้เวลาตั้งแต่ ๓—๔ ปีที่เดินทางจากใต้ใต้โลกถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ นับว่าใช้เวลานานมากอยู่

สำหรับ เครื่อง พันธุ์ที่เรียกวันเป็นภาษาไทย叫做คราฟต์ว่า Euphausia Superba นักนิเวศพอกันอยู่แล้ว ทว่าบันตัวริบก์ตัวนี้ไม่ได้และใช้ชีวิตอยู่รอดปลอดภัย ไม่ได้เลย

ข้อนี้ได้กันน้ำแข็งตั้งแต่เป็นตัวอ่อน เว่องมาเป็นเวลา ๓—๕ ปี

ความจริงแล้ว เครื่อง มีหลักชนิดและอยู่ทั่วทุกที่รวมทั้งในมหาสมุทรของโลก และแต่ละท้องถิ่นก็ต้องชื่อตัวเองแตกต่างกันออกไป ในมหาสมุทรแอตแลนติกเรียกไปอย่าง แบร์ทีคก์ เรียกไปอิกอย่าง แม้กระหงที่ไทยก็ยังเรียกว่า เครื่อง กีไกล์คิยังกับคำว่า คริล อยู่เหมือนกันแต่ทุกที่ทุกแห่งต่างถือกันว่าเป็นอาหารหลักของปลาหวานนี้ แม้ในญี่ปุ่นจะมีคนอาบมาปูรุ่งเป็นอาหาร กินกัน อยู่แต่ก็ไม่ชูใจหรือล่อสำลักชาบูชิโดยสักเท่าไหร่นัก

ที่น่าแปลกสำหรับ เครื่อง อย่างหนึ่งก็คือ มันมักจะไปแผลดันต์ชุมนุมกันอยู่แล้วที่เป็นแหล่งอาหารของปลาหวาน เตวยรัว กับว่า พระเจ้าจะส่งมาเป็นอาหารของปลาหวาน โดยเฉพาะฉันนั้นบ้าจุบันก็ยังมีชากุนที่สุดอยู่ในมหาสมุทรแอตแลนติกตอนใต้ ซึ่งเป็นอันธุราของปลาหวานที่เรียกวันว่า ปลาอิน

นิตยสารฉบับเดียวกันนี้ยังเปิดเผย ด้วยว่า เครื่อง ในมหาสมุทรแอตแลนติกตอนใต้มีเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างล้นหลามตลอดเวลา ๕๐ ปี หลังมานี้ ถึงขนาดว่า ถ้าพบมันที่ไหน...ท้องน้ำที่นั้นจะกลายเป็นสีแดง ฉาน รวมกับมีเลือดที่เดียว

ผู้รู้ ทางด้าน การ ประมง รุ่น เก่าที่ก่อตั้นหนึ่งของไทยเล่าให้ฟังว่า แต่ก่อนที่อ่าวบ้านเพฯ. ราชบูรณะของเรามีเบื้องแยก จอยขึ้นมาแต่ละครั้งซึ่งสร้างความมาก ฝูงเครยเมื่อตัดกับสิน้ำทะเลแล้ว ตั้งริบก์ ซึ่งเรียกว่า ลีดอง ลีซมพาล่า และแทนท้ายว่า “โอ้ผู้ชายมากที่เดียวจะ” จะสวยงามอย่างไรคงไม่โอกาสได้เห็นง่ายๆ แต่จะสมัยนี้ เพราหมสภาระมันส่งกระแสงไปไกลเกินบึง ๒๐๐ ไมล์แล้วละ คนรุ่นเหلنคงจะได้ดูกันก็คงกล้าหาญในนั้น

ทั้งๆ ที่ ผู้ช้านาญการเกี่ยวกับเว่องนี้ เจลย์ว่าในโลกที่กว้างนี้มีการจับ เครื่องกันบีบี ระหว่าง ๔๐—๑๕๐ เมตริกตันหรือ ๓๐๐ พันตัน

ป้อนต่อไป แต่ก็ไม่ได้ทำให้อาหารเพิ่มพูน
ของมันลดลงเลย

เรียกว่าเป็นปริมาณมากกว่าสัตว์น้ำทุกชนิด
ที่มนุษย์จับมา กินกันทั้งโภคและทั้งน้ำ “ไม่ว่าก็
เท่าต่อ ก็เท่า...

ควรน้ำนมผู้สูงสัยว่าใน เดย จึงเพิ่ม
ปริมาณเนื้ออย่างมากมายถ้า ก่อนจะชื่นนั้น ห้อง
ที่เป็นอาหารโปรดของสัตว์โภคที่ใหญ่ที่สุด

...คำตอบ ก็คือจำนวนปอลาเวหของโภค^ล
ลดลงอย่างมาก เพราะถูกกล่าวกันอย่างข่าวลือหนัก^ห
โดยเฉพาะอย่างยิ่งปอลาเวหเป็น “ปานี”
สัตว์ด้วยตัวคุณของ เดย นั้นไกฉะสูญพันธุ์^ร
อยู่แล้ว เมื่อการฟื้นฟอกลายเป็นเช่นนี้ เจ้า
เดย ก็ยังต้องโอกาสใด เอา โโค เอา ให้คนจับ
ขึ้นมาเป็นว่าเด่น

พังค์ไม่ได้เข้าซื้อ ก็เหมือนกันนั่นคือว่า
เหตุใดมนุษย์ เวลาจึงพา กันชิง ศิรินไป ก่อนไป
ตัวยารวิตกว่า เดย จะสูญพันธุ์ เวลา กินไป
แต่เรื่องนั้น กวิทยาศาสตร์ เขา มีเหตุผล อ้างอิง
อยู่ว่า สัตว์ที่เวลาเคยคิดกันในสมัยโบราณว่า
มันจะสูญพันธุ์ ยก หรือไม่มีวันหมดไปจาก
โลกเนื่องจากปริมาณอัน มากมาย ของมันนั้น^น
คงมาถึงบัดซุบัน สัตว์พากนี้กลับไปฉะสูญพันธุ์^ร
หรือไม่ก็ต้นน้อยถอย จำนวนของอย่างไม่น่าเชื่อ^ห
อย่างเช่น กพิราบ ตีอสาร วัว ในชน ซึ่งเคย
มีรากฐานในทวีปเมริกา แม้กระนั้นปอลาเวห^ห
ขนาดใหญ่ที่ซื้อปานี นึกก่อตั้งอยู่ในระหว่าง
ทางทางคุ้มครอง กันเป็นสามารถอยู่ได้

อันนี้สันนิษฐานได้ว่า เป็นเรื่องการใช้ประ^ห
โยชน์ กับหัวพยากรณ์สัตว์ที่มีอยู่มากมาย
อย่างเดียวกันหรืออย่างพูดให้อย่าง ห้อง ห้อง
ตัวความคิดอย่างประมาทว่า มันยังมีมากมาย
อยู่นั้นเอง เรื่องนี้ ก็คงจะเป็นอุทาหรณ์สอน
ใจครอต่อครัวได้แบบที่เดียวล่ะ !

ดันดอนแห่งความกังวลของนักชีววิทยาและ
นักสัตวศาสตร์ ห้องหลายเกี่ยวกับการใช้หัวพยา^ห
กรณ์ กันอย่างสืบสืบ ล่องสุรุ่ยสุรุ่ย อีก
ประการหนึ่ง ก็คือ การโหมขับกันอย่างไม่บัน^ห
ยขับบันยังของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้มีอิทธิพล
ของพวกโจร เวิร์คันญี่ปุ่น ซึ่งนับว่าเป็น
“จอมยุทธ์” ใน การล่า เดย ในมหาสมุทร
แอตแลนติกตอนใต้ ในขณะที่ไปแลนด์ชิง เดย
อยู่ในอันดับดั้งดี ของมารวมกันไปแล้ว และเยอรมัน

ตะคันตกกับประเทศต่างๆ ในอเมริกาได้ก็แทบ
จะวางมือไป เมื่อคนกันเพาะจับ มาแล้วไม่คุ้ม^ห
เช่นเดียวกับสหราชอาณาจักร ไม่ได้ให้ความสนใจใน
เรื่องนี้เลย

กันนี้ก็มาถึงค่าตามที่ว่า จัน เอไปทำโน้ม^ห
กันนักหนาห้อง ที่ไม่ได้มีรากฐานต่อไป เลย
สำหรับปากคอมนุษย์ กระหงหงี่ปุ่นซึ่งเป็นนักกิน^ห
ปลาไม่ค่อยเลือกอยู่แล้ว ก็ยังเบื่อนหน้า ค่า^ห
เดือย ก็คือ เอไป เป็นอาหารที่ตัวร์ ไม่ว่า
ปศุสัตว์ หรือสัตว์น้ำ ก็ รวมทั้งเป็นอาหารปลาก็
เสียงไห้ในฟาร์ม ก่อตัวกันในญี่ปุ่นว่า เดย มี^ห
สารบางอย่าง ในตัวของมันที่ทำให้เนื้อปลาที่^ห
กินมันแข็งไป มีสีสรรค์น่าบริโภคยิ่งขึ้น

และที่สำคัญก็คือ เดย มีโปรดินบารู^ห
อยู่ในตัวมันถึงครึ่งหนึ่งรวมทั้งวิตามิน A และ^ห
นักวิทยาศาสตร์ คาดกันว่า มันจะเป็นแหล่ง^ห
อาหารที่สมบูรณ์ที่สุดของโภคในอนาคต ถ้า
หากมันไม่สูญพันธุ์ ไปจากโภคเราเสียก่อน ที่^ห
แหล่งอาหารในโภคจะขาดแคลนลงในที่สุด

ครองนี้คงจะเห็นได้ชัดแล้วนะครับว่าทำโน้ม^ห
นักวิทยาศาสตร์ ห้องถึงได้ห่วงนักห้องหนา ว่า
เดย จะขาดจานวนไปอย่างรวดเร็ว

นอกเหนือจากการเป็นอาหารที่รวม ชาติ
ของปอลาเวหแล้ว เดย ยังเป็นอาหารของปลา^ห
อีน เช่นแม่น้ำ นกกระทะต่างๆ หรือหนาจะกล่าว
ได้ว่า สัตว์เกือบทุกชนิด มีชีวิตอยู่ โดยอาศัย
เดย เป็นอาหาร ไม่ทางได้ทางหนึ่งห้องนั้น

การที่มนุษย์ลงมือใส่ล่า เดย แห่งกัน
สัตว์เรื่องนี้ ผลกระทบประการหนึ่งที่จะตามมา^ห
ก็คือปอลาเวหที่โภคกำลังว่างเด้นคุ้มครองอยู่และ^ห
น้ำอาจ สูญพันธุ์ ไปเร็วกว่าที่ควร ก็ได้ เพราะ
อะไรหรือก็เพราะขยายตัวอาหารโปรดคือ เดย
ของมันนั้นเอง

วงจรชีวิตของ “เดย” โดยทั่วไป จะเริ่ม^ห
ตั้งแต่ เซื้อของตัวผู้เข้าไปสมกับไข่สุกของ^ห
ตัวเมียราวด้วยตุตด ไปไม่ผลต่อ ระยะห่างเดือน
ต.ค. ต่อ ธ.ค. ซึ่งตอนนั้นเป็นตอนที่ตัวเมีย^ห
เพิ่งจะคลอดครรภ์ ชาติกำเนิด ให้เดย พัฒนา^ห
พันธุ์ กันในระยะนี้ก็มีเหตุผลอยู่ เพราะเจ้าสัตว์^ห
น้ำตัวกระจีบหรือ น้ำ เป็นประเภทนิรภัยอยู่^ห
นอกเนื้อ หรือหัวหน้าคนนั้นคือเปลือกของมัน

นาเชื่อของตัวผู้จึงไม่สามารถจะลุกชลวงเข้าไป
ถึงรังไข่ได้ เจ้าตัวผู้จึงต้องรอโอกาสให้ตัวเมีย^{น้ำ}
ลอกครัวบเพียงก่อน จึงจะฉีด น้ำเชื้อเข้าไปใน
พันธุ์ของมันให้ถูกต้องต่อไป

คุณไปแล้วธรรมชาติก็เอื้ออำนวยอยู่มาก
ที่เดียว แคมนูนีย์ก็มั่นใจว่าสิ่งใดๆ ก็ตามที่
ธรรมชาติ อยู่เสมอ....แม้ ว่า นั้นจะ เป็น เอก-
ลักษณ์ของมนุษย์ที่ทำให้โลกเจริญก้าวหน้ามา^{น้ำ}
จนทกวันนี้ก็ตาม

บ้านเรามีห้องที่ไม่ดึงนาคและ
อาการ “คืนไปก่อนใช้” แบบเห็นแก่
จืออกร้านนี่คือ คลอกกระนังเพาะเราอย่างใช้
เคลอนแต่ห้ากระเบื้องเท่านั้น ถ้าดึงขึ้นจันทร์
มาเป็นอาหารลัดวันคืนปีบัน หรือลักพา
โซ่เวียด...บารุงเมืองด่วนวานน อาจมีคน
โวยดังกว่านี้ได้